

ГУМАНІСТИЧНА, ДУХОВНО-МОРАЛЬНА ЦІННІСТЬ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА ЇЇ МІСЦЕ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ОСВІТИ

УДК 796.011.1

М. Wlasczyszyn, В. Г. Саєнко, Ю. М. Полулященко

УТВЕРДЖЕННЯ ПОЛОЖЕНЬ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ ПРОСТОРІ ЗА ДУХОВНО-МОРАЛЬНОЮ ЦІННІСТЮ

Глибини історичного досвіду фізичного розвитку людини відкривають перед людством горизонти духовно-моральної цінності, які очікують сприйняття, осмислення та відповідного переосмислення, щоб зайняти своє місце науково-методичної основи при створенні виховних продуктивних систем педагогічного простору як в окремих державах, так і на континентах. Найбільш досконалим таким простором володіє Європа, якій притаманними є такі педагогічні системи, що підкорювали і підкорюють уми впродовж століть [21]. Це – загальноосвітні системи, що впроваджені за досвідом великих педагогів, якими є [7; 8; 10; 11; 18] та ін. Актуальність розповсюдження таких систем визначена, підтверджується практичною значущістю, але, і все ж таки, при більш детальному розгляді виявляються положення, що дозволяють підвищити та примножити їхній потенційний розвиваючий ресурс [1; 2; 16; 23]. У першу чергу, йдеться мова про положення, які були загублені у самих державах, або стали надбанням інших держав та національностей [15; 17; 19; 20]. Для прикладу скажемо тут про те, що позиції підсилення складової фізичного та адаптивного розвитку людини до Європейського педагогічного простору залишаються за духовно-моральними цінностями світового мистецтва єдиноборства, що залишається недостатньо дослідженими з позиції методичного застосування особливостей. Але не тільки ці, але й інші, опис та аналіз яких виконаний у джерелах [3–5; 9; 13] раніше, мають досліджувану цінність.

Метою дослідження є пошук педагогічних особливостей, положень та складових, що надають виховним системам фізичного розвитку гармонійності і цілісності, що дозволяє активувати фізичну і розумову діяльність у сервісних сферах постіндустріального суспільства. Ефективність пошуку ставиться у залежність від деякого функціонального оціночного співвідношення, яке може уточнюватися за змістом і структурою по обраним характеристикам. Співвідношення орієнтовно включає в себе параметри синтетичних характеристик ($R_{i,j}$), відображаючих і-тий ресурс (наприклад, «взаємодія» (B_3), «комплементарність» (K_0), «кумулятивність» (K_u), «синергетичність»

(Сн), «системність» (Сс), «фрактальність» (Фр), «ефективність» (Еф), «управляємість» (Уп) і ін., що не враховані, (Ін) сукупності (θ) скалярної множини j -того накопичувального фактора благополуччя людини і багатства території держави [6; 12; 22].

Щоб педагогічній технології зайняти чільне місце в середовищі державної підготовки людини до пізнання, до праці, до розвитку, до руху, до спілкування чи чогось іншого, треба накопичити духовно-моральну потужність здобутку. За моделлю (1) таке зводить визначення її однойменної потужності за формою зв'язку:

$$П = f(Вз \cup Ко \cup Ку \cup Сн \cup Сс \cup Фр \cup Еф \cup Уп \cup Ін). \quad (1)$$

За своєю фізичною властивістю *духовно-моральна потужність – це цінність, що у всі часи сприймається народами Світу як «якість культури особистості»* [14, с. 12], і саме за рахунок такої якості неперемінно забезпечувався розвиток здатності людини до самозабезпечення і смозбереження. Це сприйняття – головне, провідне, всі інші – другорядні, поточно залежні. Зміст такого поняття обумовлюється комплементарно, а саме: а) як якістю професійної розвиненості людини (знання, навички, уміння), б) так і множиною пізнавальних завдань, що витікають з джерел суспільних наук, предметом навчання яких є окремі риси і сторони самої культури, організації побуту чи втілення ідейних задумів, тобто, знову ж, організованості, освіченості, поведінки, стриманості і загальної культури особистості підкорення діям.

Найбільш загадковими для сприйняття моментами фізичної культури виглядають механізми освоєння рухів і прийомів, що якимсь чином перетворюються на продукт діяльності людини-фахівця. У сукупність включаються: 1) структурна наповнюваність фізичної технології розвитку і удосконалювання нервових рецепторів вправами; 2) технологічна послідовність закалювання окремих органів, частин кінцівок тіла і тулуба; 3) виняткова ефективність прояву кумуляційних процесів енергії; 4) потужна духовно-моральна цінність здобутків, що є похідною якістю взаємодії і контакту з оточенням. Виконуючи різноманітні вправи, діяння і рухи, людина акумулює у собі енергію і набирає майстерність, що у поєднанні наділяють корисністю саме особистість. Найчастіше така корисність проявляє себе у широкому діапазоні варіацій задоволення потреб особистості, у колі штучно надуманих виробів, товарів і послуг. Тобто у підсумковому положенні поєднується природне матеріальне з індивідуальним прагматичним, але, щоб таке матеріалізувалося, то треба пройти по ланцюгу випробувань і досконалості.

Досвід вказує на те, що любому виду, любій із виокремлених систем чи схем фізичного виховання людини притаманний особливий, що є відмінним від інших, ряд вправ та прийомів для тренування фізичних та вольових властивостей. По мірі їх майстерного, технологічно поєданого об'єднання, освоєння та удосконалення, вони наділяють людину первинно бистротою, вираженістю, витривалістю, спритністю,

стійкістю, стрімкістю та ін. Феномен культури особливий і підтримується він родовим культурним середовищем, що за своєю сутністю повинний довгі часи залишатися консервативним, а з цього, і суттєвим моментом довготривалої дії за вимогами відносин – сімейно-родових відносин. За цим, сім'я має риси малої соціальної групи, яка заснована на шлюбі і кровній спорідненості, а її члени пов'язуються загальним достатком, взаємодопомогою, взаємомораллю, побутом та ін. Ці форми поведінки, налагодження і збереження стосунків породжуються взаємним впливом особисто-специфічних і внутрішньогрупових сил, умовною узгодженістю з системами освіти і державотворення. Останні беруть на себе соціальні функції та на рівні держави виконують:

- а) збереження і передачу знань від покоління до покоління;
- б) формування працівника відповідної професійної складності;
- в) перетворення соціальних і матеріальних елементів і факторів оточення у суспільно корисний продукт і багатство;
- г) підтримку заходів щодо змін політичної організації.

Тому людина повинна ввійти в суспільний простір, у цілісність, повноцінною за розумовими і повноважною за фізичними властивостями, що дозволяє їй привести в дію ряд факторів самозабезпечення, які повинні бути відносно ефективними. Тобто, роблять її саме цілісністю. За процесами соціалізації, що якраз і дозволяють ввійти їй у відтворювальний процес, вона повинна усвідомлювати свій фізіологічний ресурс і керуватися такими факторами, що в свій час вплинули на виховання і підготовку до дії і в реальності сьогодення не стоять на перешкоді забезпечення плідної діяльності. Ці фактори у загальному вигляді складають наступні групи, а саме: 1) суб'єктивних (риса та якість учасників процесу взаємодії); 2) об'єктивних (зміст і якість ідеї, цінності, навички, настанови і т. ін., що передаються); 3) процесуальних (засоби, що обираються для налагодження і здійснення дії чи діяльності); 4) інституціональних (вимоги влади і соціальних інститутів, аж до персоніфікатора взаємодії); і, нарешті, 5) ситуаційно-історичних (можливість використання надбання історично розвиненої держави за додержанням домовленостей, кодексів і угод).

За складом такої цілісності поєднується емоційно-ціннісний характер сприйняття інформації, морально-етичні настанови, орієнтації і устремління сім'ї, роду, соціуму, об'єднання, держави. Своє місце в такій цілісності завжди, в обов'язковому порядку, займають дві складові, а саме: освіта і сімейно-родова підготовка людини до руху, де ціннісний характер пов'язується з настановами держави, а емоційний – зі сприйняттям таких відповідних настанов у сім'ї як за вимогами до розумового розвитку людини, так і за вимогами до фізичних її якостей. Оскільки і та, і інша складові взаємодії є важливими – якщо не

враховувати штучний інтелект, то інших не існує, – то кожна з них підлягає аналізу у єдності думки і мети.

Отже, людина, керуючись посилкою психологічного змісту сутності, рухається у напрямку всебічного й гармонійного розвитку особистості. Сенс такого руху пояснюється з моменту осмислення дій, коли досягається:

1) осмислене сприйняття із оточення деякої системи науково-обґрунтованої педагогічної технології підготовки людини до дії, до діяльності, до руху;

2) деякі умови і шляхи формування всебічно розвиненої особистості, що передбачаються за усвідомленою реалізацією плану і технологічної програми здійснення виховання;

3) деякі властивості людини, що вказують на настання співвідношення схильностей і здатностей, що вимагаються для включення в систему підготовки загального й спеціального розвитку фізичних і розумових здатностей;

4) деяка структура співвідношення здатностей, що потребуються у подальшому для усвідомленого вибору виду діяльності;

5) деяке співвідношення загального, спеціального і штучного розвитку, що перетворює її в продуктивну силу суспільства у відтворювальному процесі виробництва цілющої речовини.

Тобто виявляється наступне: суспільна система вимог і тестів до людини пропонує їй реалізувати таку умову, за якою рухається раціональність особистого розвитку щодо утвердження деякого мінімального переліку здатностей. Щоб одержати прогнозований результат, розробляється методична система, що включає в себе методичні і науково-обґрунтовані моменти взаємного впливу. Їх зміст наступний:

- в наявності є окреслений і визнаний практикою комплекс компонентів психологічної готовності людини до освоєння окремих фізичних вправ і до праці взагалі;

- відомими є умови, шляхи і стадії формування психологічної готовності людини до ведення активного і здорового способу життя, які витримали оптимізацію;

- достатньо є накопиченими знання людства про доцільні процеси перетворення праці в необхідність;

- вивірені є закономірності взаємного впливу середовища як на зміст і структуру особистості, так і на зміст і структуру праці і виробничого оточення.

Керуючись наведеним, можна використати методичний підхід до розрахунку необхідного співвідношення психічних процесів, станів і властивостей людини. Він ґрунтується на принципі: «стадіальність і механізми утворення властивостей із психічних процесів». Використання такого підходу дозволяє сутність «взаємодії людини із середовищем» реалізувати методично, поступово змінюючи і вводячи в методику нові

для освоєння явища, дії й вправи відповідно до процесів відбиття соціальної і природної дійсності. Використовується обставина про те, що діє у формі «співвідношення» і дозволяє перейти до розгляду ступеня використання розумових і фізичних здатностей людини, які розширюються. Наголошується: щоб таке здійснити, потрібно виконати аналіз фізичної ваги і нервової напруженості продуктивної діяльності людини, що можливо здійснити, якщо встановити і вивчити властивості людини, які споживаються в середовищі діяльності. Така характеристика за фізичним змістом – це «ступінь використання розумових і фізичних здатностей людини» – може бути розрахованою за даними про працездатність людини, що є характеристикою фізіологічних її властивостей. Необхідні пояснення, що проясняють авторське відношення до явища працездатності людини, наступні.

Теорією працездатності інтегральне відображення суспільних відносин пов'язується з властивостями людини. За властивостями, набутими знаннями і досвідом воно являє собою продукт суспільно-історичного розвитку, і в соціально-економічній сфері відводить особистості місце діяча, а за цим і положення перетворювача світу в безмежних напрямках суспільного розвитку, що освоєні людством. Це усвідомлюється наступним чином: безліч функцій, які зводяться до управління і керування процесами, організації виробництва, розподілу і споживання матеріальних благ і живлющої речовини, здійснюються в суспільстві у кожному разі, коли є можливість збільшення надбання, отриманого в спадщину від попереднього покоління. Таким положенням відтінюється наступне: процес відтворення реалізується не тільки за рахунок збільшення споживання праці, але й за рахунок ефективного користування благами і речовиною, що були створеними попередниками. Така взаємодія дозволяє здійснювати більш успішне відтворення загальних і спеціальних якостей гармонійної особистості суспільства. Тобто у системі життєзабезпечення є знання, що дозволяють використовувати досягнення науки і техніки як на основі мобілізації організованості, так і на основі мобілізації особливостей людини, що розвивалася до рівня особистості за відмінними індивідуальними рисами. За історичним досвідом процес відтворення особистості ускладнюється від покоління до покоління, оскільки наукові досягнення вимагають від людини мобілізації руху на більш вдосконалених розумових і фізичних здатностях, навичках і уміннях за рядом знову висуваємих виробництвом умов. Це означає включення «особини» у процес відтворення за вимогами субстанції, у якій вона сприймається двояко, а саме: як складових розвитку мінімально необхідного переліку суспільно визнаних якостей, властивостей і особливостей, і одночасно як сили, що рухає й реалізує зв'язки і відносини за умови використання фізичного розвинення. Наголошується, що на окремих етапах розвитку потрібно мати у своєму розпорядженні не всі якості, а тільки ті, що виступають науково-методичною основою розвитку людини. На сучасному етапі

розвитку визнана тільки єдина якість, за якою утверджується зв'язок розумових і фізичних здатностей людини через працездатність організму. Потік узагальнень, таким чином, пов'язується винятково з фізіологічним визнанням руху, чим ставиться під сумнів питання процесів відновлювання і наповнення біологічною енергією власного організму. Сумнів пов'язується з тим, що такий організм перебуває в працездатному стані постійно, і працездатності притаманні зміни у широкому діапазоні часу. У цій залежності стан спокою і відпочинку теж вимірюється і характеризується мінімальною витратою біологічної енергії, а стани високих фізичних навантажень, нервової напруги і подолання стресових ситуацій, що активуються працею чи діяльністю, виводять функціональні системи організму в зони граничного використання, що супроводжується не тільки зрушеннями у функціонуванні нервової системи, але й максимальною витратою біологічної енергії. Незважаючи на те, що таке явище вивчається і постійно уточнюється, отримані результати є цікавими в граничних станах людини, і перебільшувати їх значення для науки не варто. «Працездатність людини» пов'язується з чергуваннями інтенсивних операцій та вправ з їх примірними ритмами. З позиції викладу такий підхід нівелює граничні навантаження.

Але, залишається питання, яке треба вирішувати за динамікою просування: у міру просування за щаблями соціальної ієрархії відносин, людині потрібно прикладати все більше і більше зусиль і витратити непомірної енергії. Це враховується предметом даного дослідження, у якому сукупність представлених понять за їх змістом розширюється з ряду причин, у числі яких головними виступають потреби суспільства з встановлення і вивчення людських можливостей, розширення меж розвитку загальної розумової і фізичної працездатності в середовищах з високими і надмірними фізичними й психічними навантаженнями і т. ін. Зв'язано це в першу чергу з умовами праці людини, які рухаються за складність виконуваних функцій, або з такими ситуаціями життєдіяльності і взаємодії, у яких потрібно мобілізувати граничні можливості організму в прикордонних і позамежних зонах мобілізації. Треба висловити тут думку, що є застережною, про те, що дане явище реєструється не у всіх, а тільки в окремих видах людської діяльності.

Висновки. Людська діяльність за своєю основою розглядається наукою, як процес, що задовольняє потреби членів суспільства цілшою речовиною, завдяки чому забезпечується життєздатність держави, активність і рухливість її громадян завдяки пристосуванню природних мінералів і перетворення праці у живлющу речовину, що може бути спожитою. В основу цієї діяльності покладені принципи корисності і доцільності, що розподіляють і регулюють працю між сферами й видами діяльності за законом розподілу і кооперації праці. Якщо критерій класифікації відомий, то складається узагальнена схема розподілу людської діяльності. Такий розподіл можливо виконати за ознакою її

речовинності щодо роду, видів, галузей і сфер життєзабезпечення, що розвивалися і склалися на території історично. За предметом даного дослідження – фізична культура, фізкультурно-оздоровча та спортивна діяльність – одержують поширення в загальному ряді речовинної діяльності людини такої сфери, що умовно визначається як сфера нематеріального виробництва. Економіка постіндустріального суспільства за ознаками виробничої сили створює виокремлену, самостійну, сферу сервісної діяльності, яка наділяється корисністю саме виробничої сили. Таке накладає особливості на подальше сприйняття наукових основ організації, розвитку й перетворення спортивної і фізкультурної діяльності як необхідності розвитку фізичних якостей і розумових здатностей людини. Звертаючи увагу на ці ознаки, дозволяється надалі розглядати середовище існування людини в комплексі виокремлених організаційних, технічних і фізіологічних факторів підготовки до руху, до дії по самозабезпеченню і до створення засобів життєдіяльності.

У перспективах подальших досліджень передбачається: 1) розробка алгоритму взаємодії, 2) обґрунтування факторів відтворювального процесу і 3) моделювання бази прагматичних засобів життєдіяльності за схемою новітніх педагогічних технологій.

Список використаної літератури

- 1. Бритченко И. Г.** Организационные основы взаимодействия спортивного бизнеса: постановка и последовательное движение к инновационному управлению в Украине / И. Г. Бритченко, В. Г. Саенко // e-Journal VFU; Секция «Администрация, управление и экономика». – Варна: ВСУ «Черноризец Храбър», 2016. – № 9. – С. 1–32.
- 2. Брітченко І. Г.** Економічні проблеми розвитку підприємницької функції в секторах економіки національного господарства / І. Г. Брітченко, О. М. Момот, В. Г. Саенко. – Полтава: ТОВ «Фірма «Техсервіс», 2012. – 547 с.
- 3. Васільєва О. В.** Фізичне і духовне вдосконалювання людини за допомогою занять дзюдо / О. С. Васільєва, В. Г. Саенко // Культура здоров'я, фізичне виховання, реабілітація в сучасних умовах: Зб. матер. Всеукр. наук.-практ. конф. – Луганськ: Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2011. – С. 44–51.
- 4. Гетьманський С. О.** Особливості фізичної й духовної підготовки людини за системою кіокушинкай карате / С. О. Гетьманський, В. Г. Саенко // Здоров'я та його сучасні детермінанти: культура здоров'я, фізичне виховання, фізична реабілітація, спорт: Зб. матер. Всеукр. наук.-практ. конф. – Ч II. – Луганськ: Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2010. – С. 119–124.
- 5. Гончаров С. М.** Морально-етические нормы поведения и философские принципы в школе тхэквондо / С. М. Гончаров, В. Г. Саенко // Перший крок у науку: Зб. наук. праць Всеукр. студ. наук.-практ. конф. – Луганськ: Поліграфресурс, 2007. – Т. 1: Психолого-педагогічні науки. – С. 421–426.
- 6. Дубовой О. В.** Збереження здоров'я студентської молоді – запорука ефективного

розвитку держави / О. В. Дубовой, В. Г. Саєнко // Aktualne problemy nowoczesnych nauk – 2013. – 2013(23). – str. 17–22. **7. Коменский Я. А.** Учитель учителей («Материнская школа», «Великая дидактика» и др. произв. с сокращ.) / Я. А. Коменский. – М. : Карапуз, 2009. – 288 с. **8. Корчак Я.** Избранные педагогические произведения / Я. Корчак. – М. : Просвещение, 1966. – 115 с. **9. Лисиця Д. Г.** Роль карате-до у формуванні морально-вольових якостей підростаючого покоління / Д. Г. Лисиця, В. Г. Саєнко // Підготовка спеціаліста до дії у ринкових умовах: знання і розвиток: Матер. Регіон. наук.-практ. конф. – Луганськ : СПД Резніков В. С., 2011. – С. 313–318. **10. Макаренко А. С.** Коллектив и воспитание личности / А. С. Макаренко. – М. : Педагогика, 1972. – 332 с. **11. Песталоцци И. Г.** Статьи и отрывки из пед. соч. / И. Г. Песталоцци. – М. : Просвещение, 1959. – 190 с. **12. Саєнко В. Г.** Отражение фрактальности спортивного бизнеса: конъюнктурные классификационные признаки проявления / В. Г. Саєнко // Вдосконалення результативності політики економічного зростання: теорія, організація та методика: зб. тез наук. Міжнар. наук.-практ. конф. У 2-х ч. – К. : Аналітичний центр «Нова Економіка», 2016. – Ч. 2. – С. 97–100. **13. Саєнко В. Г.** Морально-етичні засади підготовки спортсменів в кіокушинкай карате : монографія / В. Г. Саєнко ; Держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка». – Луганськ : СПД Резніков В. С., 2011. – 356 с. **14. Саєнко В. Г.** Спортивно-педагогічне вдосконалювання : східні єдиноборства / В. Г. Саєнко ; Держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка». – Луганськ : СПД Резніков В. С., 2011. – 516 с. **15. Саєнко В. Г.** Фізичне й духовне виховання козака за системою «Спас» / В. Г. Саєнко // Релігія, релігійність, філософія та гуманітарні знання у сучасному інформаційному просторі : національний та інтернаціональний аспекти : Зб. матер. Міжнар. наук.-практ. конф. – Ч. III. – Луганськ : Вид-во СНУ ім. В. Даля, 2010. – С. 217–223. **16. Толчева А. В.** Органическая основа профессиональной подготовки человека к целесообразной деятельности / А. В. Толчева, В. Г. Саєнко, Ю. М. Полулященко // Актуальные проблемы профессионального образования в республике Беларусь и за рубежом : V Междун. науч.-практ. конф. – Витебск : МИТСО, 2018. – С. 211–215. **17. Толчева Г. В.** Стародавні системи психотехніки українського й індійського народу за допомогою фізичної підготовки / Г. В. Толчева, В. Г. Саєнко // Актуальні проблеми фізичного виховання молоді: теорія і практика : Зб. матер. Відкритої Всеукр. наук.-практ. конф. за участю країн СНД. – Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2011. – С. 247–256. **18. Ушинський К. Д.** Вибрані пед. твори : в 2-х т. / К. Д. Ушинський. – К. : Радянська школа, 1983, – Т. 1. – 220 с. **19. Błaszczyzyn M.** Aktywność fizyczna osób wykonujących pracę siedzącą / M. Błaszczyzyn, B. Woś, D. Burzycka-Wilk // Osoba – edukacja, aktywność fizyczna, zdrowie. – Bydgoszcz : Oficyna Wydawnicza Mirosław Wrocławski, 2018. – P. 101 – 112. **20. Borysiuk Z.** Zastosowanie

EMG w badaniu aktywności wzorców ruchowych podczas treningu jogi / Z. Borysiuk, M. Błaszczyszyn, H. Tolchieva // Zastosowanie Jogi i Ajurwedy w życiu współczesnego człowieka : III Międzynarodowa konferencja naukowa jogi i Ajurwedy (Pałac Sulisław). – Warszawa : BJ Sp. z o. o., 2016. – С. 111–120. **21. Britchenko I. G.** Physical ability of the individual as a needed market factor in the European Union / I. G. Britchenko, V. G. Saienko // Economy and Education of Ukraine: on the road to EU, monograph. – Nowy Sącz : Wyzsza Szkola Biznesu – National Luis University, 2016. – pp. 43–59. **22. Saienko V.** Метод распознавания, описания и формализации фрактальных систем бизнеса / V. Saienko, G. Saienko // Стратегічний розвиток організації, міст та регіонів : зб. матер. Міжнар. наук.-практ. конф. – Ужгород : Вид-во УжНУ «Говерла», 2017. – С. 186–189. **23. Saienko V. G.** Marketing and management in the field of sports business / V. G. Saienko // Proceedings of academic science – 2016 : XI International scientific-practical conference. – United Kingdom : Science and Education Ltd, 2016. – pp. 29–35.

Бłaszczyszyn М., Саєнко В. Г., Полулященко Ю. М. Утвердження положень фізичної культури у Європейському педагогічному просторі за духовно-моральною цінністю

В статті феномен фізичної культури за своєю фізичною властивістю розглядається як духовно-моральна потужність, що набуває цінності суспільства і яка сприймається оточенням за показником якості культури особистості. Цей показник ототожнюється з внутрішньою психічною наповнюваністю особистості і її толерантної поведінки, що дозволяє сформуванню односторонньо спрямовану характеристику. Щоб відобразити названу сутність через систему автономних фізично значимих показників, і довести значущість педагогічного явища для науки, треба залучати синхронно впорядковані чинники зі складними положеннями, що переходять від приватно визнаного стану до суспільно визнаного. Ефективність пошуку ставиться у залежність від деякого функціонального оціночного співвідношення. Співвідношення на даному етапі дослідження включає в себе параметри синтетичних характеристик, що дозволяють відображати ресурс «взаємодії», «комплементарності», «кумулятивності», «синергетичності», «системності», «фрактальності», «ефективності» і «управляємості», що притаманні явищу.

Ключові слова: фізична культура, педагогічний простір, духовно-моральна цінність, функціональне оціночне співвідношення.

Бłaszczyszyn М., Саєнко В. Г., Полулященко Ю. М. Утверждение положений физической культуры в Европейском педагогическом пространстве в соответствии с духовно-нравственной ценностью

В статье феномен физической культуры по своему физическому свойству рассматривается как духовно-нравственная мощь, которая приобретает ценность общества и воспринимается окружением

показателем качества культуры личности. Этот показатель отождествляется с внутренней психической наполняемостью личности и ее толерантного поведения, позволяет сформировать односторонне направленную характеристику. Чтобы отобразить названную сущность через систему автономных физически значимых показателей, и доказать значимость педагогического явления для науки, необходимо привлекать синхронно упорядоченные факторы со сложными положениями, переходящие от частного признанного состояния к общественно признанному. Соотношение на данном этапе исследования включает в себя параметры синтетических характеристик, позволяющих отображать ресурс «взаимодействия», «комплементарности», «кумулятивности», «синергетичности», «системности», «фрактальности», «эффективности» и «управляемости», присущие явлению.

Ключевые слова: физическая культура, педагогическое пространство, духовно-нравственная ценность, функциональное оценочное соотношение.

Blaszczyn M., Saienko V. G., Poluliashchenko I. The statement of the provisions of physical culture in the European pedagogical space in accordance with the spiritual and moral value

In the article, the phenomenon of physical culture by its physical property is considered as the spiritual and moral power that acquires the values of society and perceived by the environment as an indicator of the quality of a person's culture. This indicator is identified with the internal psychological filling of the personality and its tolerant behavior, which allows to form a one-sided directional characteristic. In order to reflect this essence through a system of autonomous physically meaningful indicators, and to prove the significance of the pedagogical phenomenon for science, it is necessary to involve synchronously ordered factors with complex situations, which pass from a privately recognized state to a socially recognized one. The search efficiency is dependent on some functional evaluation relationship. Creation of a new scientific and methodological basis for the creation of educational productive systems of the European educational environment is possible provided that the pedagogical science will begin the widespread operational reproduction of artificial processes of the post-industrial society on the basis of new indicators. In this interpretation, the central position of consideration is the development of physical ability and mental perceptibility of the pedagogical environment of the individual.

Key words: physical culture, pedagogical space, spiritual and moral value, functional evaluation ratio.

Стаття надійшла до редакції 21.03.2018 р.

Прийнято до друку 25.05.2018 р.

Рецензент – д. п. н., проф. Караман О. Л.